

set pro libito de acquisitis disponere, l. In re mandata 21. C. mandat. inanisque esset legis regie dispositio: sed quoniam ejusmodi bona erant mulieri communia, ex quo nequibat maritus illa absque assensu consortis alienare, l. 1. & per totum Cod. de commun. rer. alienation. opus fuit ut per legem talis facultas specialiter tribueretur, quod nihil iniquitatis continet, cum plura existant, quæ legislatorem ad sic decidendum movere possent; vir etenim, ut ipsius consortis, & familiæ caput, domus habere debet gubernaculum, ac bonorum administrationem. Genes. cap. 3. ibi: *Et eris sub potestate viri, & ipse dominabitur tui.* D. Ambros. exhaëmeron tract. dicit quartæ, ibi: *Adam per Evam deceptus est, non Eva per Adam, quem vocavit ad culpam mulier, ideo justum est, ut eum gubernatio assumat, ne iterum feminea facilitate labatur.* Ad hæc expedit penes virum residere liberam rei familiaris administrationem, cui incumbit onus acquirendi, ac negotiandi pro communi domus utilitate; & grave nimis foret, ut quoties oporteret rem acquisitam distrahere, teneretur uxoris consensum impetrare, quod sæpe consequi non posset, cum mulierum genus avarissimum habeatur, l. Si stipulata 34. §. 1. de donat. int. Glossa in l. Nefemius 36. de negot. gest. Unde impediretur utilis rei familiaris administratio, & domestica inter conjuges distidia frequenter proveniret. Ex quibus rectè, ac justè regia constitutio, non obstantibus juris regulis, concessit viris de rebus illis acquisitis absolutam disponendi facultatem, non requisito uxorum consensu, quanvis ex parte dominæ censeantur.

41 Ad septimum, & ultimum satisfit; nam si maritus solverit debita ante secundum matrimonium contracta, non cederet in uxoris detrimentum, cum in bonorum divisione id imputaretur marito vel in lucra conjugalia, si extent, vel in capitale. Anton Gom. in l. 60. Tauri, in princip. Ayora de partition. part. 1. cap. 7. num. 3. Nec obstat quod marito licet alienare in quoscunque usus, etiam illicitos, atque donare, & hæc minime illi imputari debent, ut cum Gregor. Lop sentiunt plures apud Hermosillam in l. 55. gloss. 2. num. 22. & 52. tit. 5. part. 5. Anton. Gom. in l. 53. Tauri, n. 73. & prædixi sup. num. 9. Etenim inter utrumque casum nota differentia invenitur ratio, si quidem dum maritus dilapidat, nullum percipit lucrum: at quando solvit creditoribus, locupletior efficitur; nam tanto magis habet in bonis, quanto minus debet, nec bona computantur, nisi ære alieno deducto, l. Subsignatum 39. §. Bona, l. Venisse 165. de verbor. signific. quod lucrum uxori communicari debet. Hinc est, ut marito imputetur, quod antiquis suis creditoribus solvit, non verò quod perdidit. Sed si maritus solvendo non fit, qui nec capitale reliquit, nullum mulier in creditores regressum habebit, cessante mariti fraude, quoniam alienatio fuit lege permessa, & creditores suum receperunt, quibus imputari nihil potest, ut ad restitutionem mulieri teneantur, argumento legis Summa 22. §. Sed & si quis, de pecul. l. Si donatarius 9. §. 1. ff. de condit. caus. dat. l. Qui autem 6. §. Sciendum, ff. que in fraud. credit. l. Nihil dolo 172. de reg. jur.

SUMMARIUM.

- 1 De mero, ac mixto imperio, atque jurisdictione, & quomodo distinguantur, differentes recensentur.
- 2 Merum imperium definitur. Cur merum dicatur, & qui Magistratus illud exercent, remissive.
- 3 Imperium mixtum quid sit, unde mixtum appellatur, & in quos gradus distribuitur.
- 4 Jurisdictio in genere, ac in specie definitur.
- 5 Principi liberum est omnes causas delegare, sed Magistratibus non permittitur de jure Casareo qua sunt meri imperii committere. Quid de jure regio, & consuetudine, ibid.
- 6 Causa mixti imperii an possint delegari?
- 7 Utrum jure Pontificio causa meri imperii delegari possint?
- 8 Caput In Archiepiscopatu, de raptorib. intelligitur.
- 9 Magistratibus licet causas meri imperii, necessitate interveniente, delegare. Quid Jure Regio ibid. & n. 11.
- 10 Que Ordinem Episcopalem desiderant, & meri imperii sunt, quando. & quibus possint delegari.
- 12 Episcopus est permittitur per se, vel suos Vicarios generales exercere.
- 13 Vicarius generalis Episcopi, & Protratores ordinaria funguntur jurisdictione, & n. 14.
- 15 Quoad causarum meri imperii delegationem an jus Pontificium a Casareo discrepet.
- 16 Caput finale de offic. ordinarii, exponitur.
- 17 Caput finale de offic. deleg. conciliatur cum dicto capite finali, de offic. Ordinar.
- 18 Jure communi causa delegari nequeunt, quas lex specialiter mandat Magistratibus etiam ordinariam jurisdictionem habentibus.
- 19 Nudum ministerium an delegari, aut subdelegari possit, remissive & n. 20.
- 21 Episcopus plura potest aliis committere, qua illi ratione dignitatis specialiter deferuntur, remissive.
- 22 Delegatus Principis subdelegare non valet quoties apparet, quod fuit electa industria persona: sed electio hæc non presumitur.
- 23 Jurisdictio voluntaria ex lege proveniens delegabilis est, nisi actus tantum momenti sit, ut per alium expediri non possit Et quid si ex Principis privilegio competat ratione muneris, vel dignitatis, ibid.
- 24 Actus voluntaria jurisdictionis per rescriptum commissus, etiam nomine dignitatis subdelegari non potest.
- 25 Episcopus valet per se, vel per suum Vicarium Generalem cum speciali mandato beneficia propria Diocesis conferre.
- 26 Episcopus facultatem conferendi Beneficia nulli alii, nisi suo Vicario generali potest concedere.
- 27 Quæ non possit agere Vicarius Generalis absque speciali Episcopi commissione remissive.
- 28 Caput Ex frequentibus, de institut. intelligitur. Vicarius Episcopi, aut Capituli, Sede vacante, ex generali mandato potest presentatos

- tatos ad Beneficia instituire, ac electos confirmare.
- 29 Ratio traditur, quæ Capitulum, Sede vacante, nequit nisi urgeat necessitas, conferre Beneficia, cum ei liceat instituire, confirmare.
  - 30 Differentia inter jurisdictionem contentiosam, ac voluntariam.
  - 31 Jurisdictio contentiosa in alieno territorio nequit exercere, etiam in subditis: secus voluntaria.
  - 32 Jurisdictio voluntaria in alieno territorio exercetur, etsi causa cognitio precedere debeat, modò hæc in proprio prius expeditur.
  - 33 Episcopus fundatam habet suam intentionem de jure ad collationem omnium beneficiorum, quæ in diocesi vocaverint: similiter ut presentatos instituat, & electos confirmet, quæ omnia extra diocesim ut voluntaria jurisdictionis agere permittitur, ibid.
  - 34 Vicarius Generalis Episcopi num possit extra diocesim Beneficia conferre? Et quid de Legato Sedis Apostolicæ, & an delegato liceat voluntariam jurisdictionem extra territorium delegantis exercere.
  - 35 Collatio de eodem Beneficio facta ab Episcopo, prævalet adversus collationem per ejus Vicarium Generalem expeditam, cum latet quæ præcesserit. Quod limitatur si provisorius a Vicario ceperit possessionem.
  - 36 Episcopus an valeat in Curia, ibi Pontifice residente, Beneficia diocesis sue conferre. Jurisdictio voluntaria etiam in Curia per Magistratus provinciarum potest exerceri, ibid.
  - 37 Si resignatio Beneficii fiat in Curia, ibi vacat Beneficium, quod ut reservatum conferret Summus Pontifex. Episcopus prohibetur, ne in aliena diocesi, non obtemperanti proprii Prælati facultate, Pontificalia exercent, & an primam tonsuram subditis valeant conferre.
  - 38 Voluntaria jurisdictio privilegio concessa, in alieno territorio potest administrari.
  - 39 In reservatione Beneficiorum vacantium in Curia, & non in alia, stabitum est, quod post mensem collatio devolvatur ad Ordinarium. Et quid si post mensem Pontifex conferat, antequam Ordinarius, ibid.
  - 40 Episcopus ab initio nascentis Ecclesiæ Sedes Apostolica contulit facultatem conferendi Beneficia, quæ in propria Diocesi vacarent, ideo de jure suam intentionem fundatam habent.
  - 41 Caput Statutum, de præbend. in 6. an sit correctum per extravagantem 1. eod. tit.
  - 42 Privilegium, ac dispositio odiosa si juri communi conveniant, ampliationem recipiunt.
  - 43 Principi reservata si delegentur, nequeunt subdelegari.
  - 44 Si Princeps aliquid de reservatis committat alicui Magistrati, ut semper ea facultas muneris adhareat, tunc illud poterit Magistratus alii mandare: quod impugnatur.
  - 45 Delegatus Principis etiam sine causa potest subdelegare, non verò inferioris. Et quid si fuerit lis contestata, ac de aliis qui non valent causas committere.
  - 46 Utrum delegatus a Legato Sedis Apostolicæ valeat subdelegare?
  - 47 Legatus Proconsulis delegare poterat, sed delegatus a Legato Sedis Apostolicæ non subdelegat: & ratio redditur.

- 48 Legatus Proconsulis, præmissa electione hujus Magistratus, à lege immediatè accipiebat jurisdictionem, nec eos Legatos constituere valebant Proconsules recusare.
- 49 Legatus Proconsulis ex voluntate, & approbatione Senatus ad universitatem causarum creabatur. Delegatus ad universitatem causarum pro Ordinario habetur, ut unam, vel aliam possit subdelegare, ibid.
- 50 Delegatus ab inferiore quando possit subdelegare, & num. 53.
- 51 Mandare jurisdictionem aliud est, & aliud judicem dare.
- 52 Delegatus a Legato Sedis Apostolicæ cur valeat subdelegare secundum aliquorum opinionem.
- 54 Ad caput Cum Bertholdus, de re judic. duplex traditur intellectus.
- 55 Alius, quem probat D. Covar. refertur ut communis.

CAPUT XX. & ULTIMUM.

Ad Num. 1.

DE Imperio mero, mixto, ac jurisdictione, & quomodo inter se distinguantur, consuliendi sunt P. Molina de justit. & jure, tract. 5. disp. 5. & 6. Tusch. lit. 1, conclus. 45. 46. & 543. Greg. Lop. in l. 18. gloss. 2. tit. 4. part. 3. Cujac. ad l. Imperium, de jurisdic. omni. judic. Joan. Orosc. ibidem, Duaren. ad eundem tit. cap. 3. cum aliis, Fachin. controversiarum lib. 13. cap. 12. cum seqq. Ouald. lib. 17. cap. 6. Morla Empor. jur. tit. 2. de jurisdic. in princip. à numer. 16. Petr. Gregor. Syntagmat. lib. 47. cap. 21. D. Emman. Gonzal. ad Decretal. in cap. Pastoralis, ex num. 2. de offic. judic. delegat. Weisembec. in paratit. ad tit. de jurisdic.

Merum imperium ex Bartolo sic definitur: *Est jurisdictio, quæ officio judicis nobili expeditur, publicam utilitatem respiciens principaliter.* Molin. disput. 5. num. 5. Orosc. num. 6. Morla num. 3. & 35. Sed quæstio est, utrum Ulpianus in d. l. Imperium, veram definitionem hujus imperii, vel exemplum tradiderit, dum inquit: *Merum imperium est habere gladii potestatem ad animadvertendum in facinorosos homines.* De quo disputat Fachin. d. cap. 12. & Consultum definire resolvit. Imperium merum nuncupatur, quoniam purum, & à jurisdictione simplici omnino distinctum, quæ Magistratibus ratione sui muneris jure competit; quæ enim meri sunt imperii, specialiter lege deferuntur, non solum personis publica potestate fungentibus, sed etiam privatis. Cujac. sup. Duaren. dicto cap. 3. D. Gonzalez num. 2. Hujus imperii sex gradus constituntur, quos ex Bartolo transcripserunt Molin. disput. 6. num. 1. Orosc. sup. num. 21. cum seqq. Qui judices, & Magistratus hodie tale imperium exercent, vide apud Molin. disput. 6. ex num. 4. Orosc. num. 12. Morl. sup. n. 38. cum seqq. & qui olim vide apud Gonz. n. 4.

Mixtum imperium ex Bartolo ita definitur: *Est jurisdictio, quæ officio judicis nobili expeditur, privatam respiciens utilitatem.* Molin. disputatione 5. num. 5. versic. Mixtum verò. Orosc. numer. 49. Morl. numer. 66. ubi aliam tradit definitionem.

pcionem, & aliam Tusch. *dicta conclus.* 46. Mixtum dicitur; nam imperii naturam sapit, cum iudicis officio nobili exerceatur; jurisdictionis, dum privatam respicit utilitatem. Molin. *suprà, versic. Itaque iurisdictionis*, Orosc. num. 48. Hoc imperium iurisdictioni cohaeret, cum qua transit in Magistratus absque speciali legis commissione. Cujac. *suprà, D. Gonzal. num. 3. Faber in ration. l. Imperium, de iurisdictione*. Mixti imperii sex distinxit Barrolus gradus, de quibus Molin. *disp. 6. n. 2. Morla n. 67. cum seqq. Orosc. à. n. 51.*

4 Jurisdictione genericè usurpata omne imperium complectitur, quam sic cum Bartolo definiunt communiter omnes: *Est potestas de jure publico introducta cum necessitate juris dicendi, & aequitatis statuendæ.* Orosc. in l. 51. num. 37. *de iurisdictione*. Wefembec. *sup. num. 3. Morla num. 16.* sumpta specificè prout ab utroque imperio secernitur, *Est potestas qua officio iudicis mercenario exercetur, privatam utilitatem respiciens.* Molin. *disp. 5. num. 2. Orosc. num. 79. Wefembec. num. 8.* Huic iurisdictioni inest modica coercitio, quam imperium vocat Consultus in l. fin. de offic. ejus Fab. *ration. l. 1. §. 1. eod. tit. illud mixtum dixit: sed Glossa in d. l. fin. docet, ibi sermonem non esse de mixto imperio, de quo in d. l. Imperium, sed de levi coactione, quæ ad expeditionem jurisdictionis necessariò desideratur, ideoque cum hac illa potestas coercendi semper intelligitur concessa, argumento legis 2. de iurisdictione.* Osuald. lib. 17. cap. 8. lit. aa. omninò consulendus ex lit. u. Ilius simplicis jurisdictionis sex enumerantur gradus Molin. *disp. 6. num. 2. in fin. Orosc. num. 80. cum seqq.*

Ibi: Illud tantum tractaturi.

5 De absoluta Principis potestate ad quascumque causas delegandas non ambigitur; de Magistratibus verò, ac inferioribus jurisdictionem exercentibus disputatur, num causas meri, aut mixti imperii valeant delegare? Quoad Jus Cæsareum communis resolutio habet, quæ sunt meri imperii delegationi non subijci Tusch. *lit. D. concl. 146. num. 6. Menoch. de arbitr. lib. 1. quest. 54. num. 2. D. Gonzal. sup. n. 5. Wefembec. sup. num. 11. Anton. Fab. ration. leg. Si quid, de offic. Proconsul. Clar. in Praxi, q. 41. num. 1. Vantius de nullit. tit. quib. mod. sent. nullit. reparat. num. 5. Olan. antin. jur. lit. D. num. 26. Morla. Empor. Jur. tit. 2. q. 16. num. 2. Guazzin. de defens. reor. defens. 1. cap. 1. num. 14. Molin. sup. disp. 17. n. 1. Farin. in fragm. lit. D. n. 67. de cuius opinionis veritate egit fusè Petr. Barbof. in l. Cum prætor, §. 1. à num. 408. de iudic. & apud nos illa probatur l. 18. tit. 4. p. 3. Verùm hodie de consuetudine ejusmodi causas delegati, testantur Clar. & Vantius ubi proximè, Farin. n. 69. licet Vantius excipiat, ubi ultimum supplicium possit irrogari.*

6 Quoad causas mixti imperii præfata lex Regia, Accursius, ac plerique de jure Cæsareo eas indelegabiles constituerunt, teste Osuald. lib. 17. cap. 8. lit. u. Ipse verò cum aliis delegari posse opinatur, cui opinioni subscribunt Fachin. *controv. lib. 9. cap. 98. D. Gonzal. & Wefembec. ubi proximè, Pichard. in §. 1. cap. 4. num. 177. Institut. de interd. Menoch. d. lib. 1. q. 74. num. 5. Petrus Barbof. sup. à num. 533. Morla num. 3. Molin. ubi sup.*

7 De Jure Canonico causas meri imperii delegare licet, secundum Tusch. *lit. I, concl. 46. Petr.*

Barbof. num. 517. D. Gonzal. n. 7. Menoch. n. 43. Petr. Gregor. *Synagm. lib. 47. cap. 22. n. 8. Molin. n. 4. Guazzin. sup. Decian. tract. crim. lib. 4. cap. 25. num. 2. Salgad. de reg. protecl. part. 2. cap. 5. n. 119.* Contrarium cum nostro Præfule tuentur Fachin. *d. lib. 9. cap. 99. Farinac. num. 76. Morla. d. tit. 2. quest. 17. à num. 30. Menoch. num. 45. Biniius de iurisdictione. cap. 3. Osuald. d. cap. 8. lit. ccc.*

Ad Num. 2.

8 Ad textum in cap. in Archiepiscopatu, de raptoribus respondetur ibi sermonem haberi de Rege Siciliae, qui in sua ditione supremam obtinet jurisdictionem. Sic Fachin. Morla, Menoch. D. Gonzal. ubi proximè, Molin. num. 2. de quo dubium non est, quin valeat causas meri imperii delegare. Osuald. ubi proximè, Clar. de quest. 41. num. 1.

Ibi: Quemadmodum est inferior.

9 Magistratus causas meri imperii jure delegant, urgente necessitate ob infirmitatem, aliudve legitimum impedimentum, l. 18. tit. 4. part. 3. ubi Gregor. Lop. gloss. fin. l. 2. C. de pedar. iudicib. D. Gonzal. in cap. Pastoralis, num. 6. de offic. deleg. Osuald. sup. lit. ddd. Petr. Gregor. ubi sup. Farin. sup. n. 72. Verùm in d. l. 18. Partit. solum permittitur absentis causa cognitionem causæ, non defensionem delegare. Vide Osuald. ubi pronuper. Molin. num. 1.

Verf. Secundo, eidem opinioni.

Consule Fachineum, ac cæteros cum eo laudatos supra, n. 8. qui his iuris respondet, & adde proximè tradita.

Ad Num. 3.

10 De his, ac intellectu capitis Suffraganeis, de electione, & capitis Aqua, de consecr. Eccles. D. Gonzal. utrobique, Morla de quest. 17. num. 33. & alii, quos recensuit Aug. Barbofa collect. d. cap. Suffraganeis, num. 2. ubi ait, quæ ordinis sunt, ex justa causa posse delegari: quod ita accipiendum, ut delegabilia sint quæ Ordinem desiderant Episcopalem, non ut postea Ordinis transferatur in eum, qui Episcopus non fit. d. cap. Aqua Etenim etiam absque impedimento legitimo licebit Episcopo delegare alteri simili, quæ ratione sui officii, ac muneris eidem deferuntur, etiam si ad merum imperium spectent, & Ordinem postulent; nam & Jure Civili hæc delegabilia censentur, quæ Magistratibus competunt pro munere suo, absque speciali legis mandato, l. 1. ff. de offic. ejus cui mand. est iurisd. ut rectè observat D. Gonzal. in cap. Pastoralis, num. 7. de offic. iudic. delegat. Petr. Barbofa in l. Cum prætor, §. à n. 520. omninò videndus à n. 416. ff. de iudic. Fachin. d. lib. 9. cap. 97. vers. Sed huic expositioni, Cujac. ad lib. 1. question. Papin. in l. 1. de offic. ejus, cui mand. Secundum hæc pro regula constituendum erit, quod tam jure Pontificio, quam Civili, quæ jure munis competunt, delegari permittuntur; quæ verò per legem nominatim seu specialiter committuntur, nequaquam mandari possunt, ut plenè per Barbof. à n. 520. Sic quoad delegationem non qualitas causarum, sed quo jure Magistratibus deferantur, est inspiciendum.

Verf.

Verf. Tertio adducitur.

11 Ex causa, seu necessitate causas meri imperii delegari posse, præmissi num. 9. & adde Petr. Barbof. num. 466. & ad textum in cap. fin. ne claric. vel monoch. respondent cum D. Covar. idem Barbofa num. 522. Fachin. sup. cap. 99. vers. Respondeo rationem, Morla d. q. 17. n. 34. subsistere delegationem ob justum impedimentum.

Verf. Quarto citatur pro communi.

Ad textum in Clem. 1. §. 1. de heretic. favore Fidei procedere asserunt Morla num. 36. Fachin. vers. Quartum est.

Ad Num. 4.

12 Non spectat ad nostram quæstionem caput Licet, de offic. Vicar. nec caput Cum Episcopus, in 6. quia Episcopis est permittum per se, vel per alium jurisdictionem exercere, quod refertur ad Vicarios Generales, qui ordinariam jurisdictionem exercent. Ita Farinac. in fragm. lit. D. n. 77. Fachin. sup. vers. Quintum est, D. Gonzal. ubi proximè, Morla num. 35.

13 Quamquam controversum sit, num vicarius Episcopi, & vicem Prætoris gerens ordinariam, aut delegatam jurisdictionem exerceat? de quo novissimè, ac latè D. Gonzal. ad Decretal. in cap. ult. n. 4. & §. de offic. Vicarii: verior tamen ac receptor opinio habet, utrumque ordinaria fungi jurisdictione, ut de Vicario generali Episcopi, præter nuper laudatos docent Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 29. num. 3. Gregor. Lop. in l. 2. gloss. 1. tit. 4. p. 3. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 8. num. 3. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 10. num. 3. Garcia de Benefic. part. 5. cap. 8. num. 21. Farinac. in fragm. lit. D. num. 77. Barbofa collect. cap. Licet, n. 6. de offic. Vicar. in 6. & pluribus laudatis, de potest. Episcop. part. 3. alleg. 54. n. 26. Vicarius verò foranens delegatam exercet jurisdictionem. Molin. num. 4. Paz. in Praxi, tom. 2. prælud. 3. num. 4. adnotavi præf. car. cap. 4. n. 33. Osuald. lib. 17. cap. 8. lit. I.

14 Idem de propraetoribus, quos vulgò Tenientes five Alcaldes mayores nuncupamus, observant Pat. Molin. sup. disp. 13. num. 3. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 25. num. 12. Azeved. in l. 10. num. 1. tit. 5. lib. 3. Recop. Maranta de ordinari. iudicior. part. 4. disp. 5. n. 17. Morla ubi proximè, D. Gonzal. num. 5. Parlador. quotidian. lib. 2. cap. 1. num. 10. Bobadilla cum aliis Politic. lib. 1. cap. 16. num. 44. Farin. sup. n. 78. Garc. n. 26. Barbofa d. alleg. 54. n. 28. Farinac. n. 78.

Ibi: His tandem probatio.

15 Adde Farinac. in fragment. lit. D. n. 75. & 76. Paz sup. num. 2. ac laudatos sup. n. 7. & quæ tradimus num. 10. & secundum illa asserendum est, Jus Pontificium à Cæsareo non discrepare quoad dispositionem, quoniam utroque causæ, quæ ad Prælatos, aut Magistratus spectant ex proprio munere, possunt delegari cujuscunque sint qualitatis; non autem quæ lege specialiter, ac nominatim eidem committuntur, juxta legem 2. de offic. ejus cui mand. Verumtamen quoad effectum illud discrimen reperitur, ut fert communis opinio, quia Jure Ecclesiastico causæ meri imperii sunt delegabiles regulariter; Jure Civili non D. de Faria Novæ Addit. ad Covar. Tom. II.

utique, quod provenit per accidens, & ex diverso modo, quo illæ dederuntur; nam Episcopi de ipsis ratione proprii officii, ac dignitatis, ut iudices ordinarii cognoscunt. Magistratus verò populi Romani merum imperium non obtinebant, nec gladii potestatem, nisi specialiter lege concedente, ut probatur Petr. Barbofa in dict. l. Cum Prætor, §. 1. ex num. 520. & alii simul laudati sup. num. 10.

Ad Num. 5.

16 Quamquam præmissis opponatur textus in cap. 16. fin. de offic. Ordinarii, ex quo apparet, causas meri imperii Episcopis specialiter lege commissas posse delegari; tamen eam decisionem diversimodè interpretantur Sanch. sup. lib. 2. disp. 40. num. 17. Fachin. controvers. lib. 9. cap. 99. vers. Sextum argumentum, Petr. Barbofa in d. l. Cum prætor, §. 1. à n. 527. D. Gonzal. in d. cap. fin. n. 4. Aug. Barbofa collect. ibi, n. 3. cujus intellectus magis placet; inquit enim quod cum in Episcopis resideat facultas ex numerè ad abolendum ab excommunicatione à jure irrogata, cum reservatur ad Sedem Apostolicam absolutio, coarctatur episcopalis potestas; ideo si aliquo casu permittatur Episcopo, ut non obstantè reservatione absolvat, sicut in d. cap. fin. nihil specialiter de novo conceditur, nec ampliatur ordinaria jurisdictione, sed tantum removetur obex reservationis, & sic de permittis, ac de non reservatis est judicandum. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quest. 54. n. 43. Aliud est cum Magistratui lex specialiter tribuit causæ cognitionem, quam jure communi ex defectu potestatis non habebat, quoniam delegare non valebit, d. l. 1. de offic. ejus cui mand. Vide D. Covar. inf. vers. Secundo illud fortassis.

Ibi: Et ut simul elegantem.

17 Ex præmissis possunt facile conciliari dictum caput finale de offic. Ordinar. & caput finale de offic. delegat. in hoc enim concessa fuit absolvendi facultas carenti illa de jure; in illo, Episcopo, ab cuius ordinariam jurisdictionem absolutio à censuris spectat. Ad cætera quæ in d. cap. fin. de offic. delegat. continentur, consulas Aug. Barbof. collect. ibi, ex num. 14. D. Gonzal. ubi proximè, Sanch. sup. Petr. Barbofa ex num. 528. Hic communiter, & alii docent, quod si nudum ministerium committatur officio, aut dignitati, quia ordinariæ jurisdictioni cohaeret, fit delegabile; secus si pertinet mandatur: & paulò inferius D. Covar. ait quod fallit in Legato Sedis Apostolicæ, d. cap. fin. de offic. delegat. Molin. disp. 18. n. 3.

Ibi: Et sanè Baldus in d. cap. ult. 18

Hanc Baldi solutionem amplectuntur Sanch. Petr. Barbofa, & D. Gonzal. ubi proximè. Sed eam non immeritò rejicit noster Præfex ex d. l. 1. de offic. ejus; nam etsi causæ committerentur lege Magistratibus, qui ordinariam jurisdictionem exercebant, delegari tamen prohibebantur, quod similiter in Episcopis dicendum videtur.

Ibi: Ideo dici potest delegationem. 19

Hæc prænotavimus supra, n. 17. in fin. & adde Morlam. Empor. Jur. tit. 2. quest. 17. n. 32. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 18. à princip. Barbof. de